

poczatektextu

[Sędzia sprawozdawca 00:00:00.788]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa Z. M. przeciwko A. K. oraz (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. o zapłatę oddalił powództwo oraz nie obciążył powódki kosztami procesu. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się powódka, zaskarżyła wyrok w całości, zarzuciła wyrokowi naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest artykułu 415 Kodeksu cywilnego polegające na nieuzasadnionym stwierdzeniu w okolicznych przedmiotowej sprawy, że nie została spełniona przesłanka w postaci winy pozwanego w wyniku czego Sąd oddalił powództwo, naruszenie przepisów postępowania artykułu 278 paragraf 1 kpc w związku z 328 poprzez oparcie treści orzeczenia na opinii powołanego biegłego sądowego pomimo tego, że jej zakres ma nikłą wartość merytoryczną i nie zawiera wystarczającego uzasadnienia oraz ustna opinia uzupełniająca nie wyjaśniła istniejących wątpliwości, co do wartości szkody oraz prawidłowości zabezpieczenia dachu, artykułu 233 paragraf 1 kpc poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i dokonania jego oceny z pominięciem istotnej jego części to jest zeznań świadków, którzy wskazywali na nieprawidłowy sposób zabezpieczenia dachu, brak podparcia folii, niedokonanie... oraz poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego niezgodnego z życiowym doświadczeniem, zasadami logicznego rozumowania co doprowadziło do błędnego stwierdzenia, że fakt, iż budynek został zalany podczas remontu dachu aż trzykrotnie nie dowodzi, że był on zabezpieczony w sposób nieprawidłowy z winy pozwanego A. K.. W oparciu o te zarzuty wnosi się o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości. Sąd Okręgowy zważył co następuje. Apelacja powódki jest częściowo zasadna. Wstępnie należy dostrzec, że dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne składające się na podstawę rozstrzygnięcia są w przeważającym zakresie prawidłowe znajdując swoje umocowanie w prawidłowo zgromadzonym i ocenionym materiale dowodowym. Wbrew zapatrywaniom skarżącej Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie dokonał również prawidłowej, gdyż odpowiadającej wymogom określonym w artykule 233 paragraf 1 kpc oceny zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego. Swoje stanowisko zaś nadto przekonująco uzasadnił i Sąd Okręgowy ustalenia te aprobeuje i przyjmuje za własne w ramach niniejszego uzasadnienia, poprzestać należy jedynie na odniesieniu się do zarzutów podniesionych w apelacji. Niezasadny za..., uznać należy zarzut naruszenia artykułu 233 paragraf 1 kpc, bo wbrew twierdzeniom apelującej Sąd Rejonowy nie ustalił, że sposób zabezpieczenia dachu przed zalaniem... przed zalaniem był prawidłowy. Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany zabezpieczył dach folią, że jest to sposób standardowy, a w szczególnie niekorzystnych warunkach może okazać się niewystarczający. Formulowane zarzuty w istocie dotyczą naruszenia artykułu 415 Kodeksu cywilnego i w tym zakresie podlegają aprobacie. Zgodnie z tym przepisem, kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego pozwanemu można przypisać odpowiedzialność deliktową za skutki zalania w dniu 25 lipca 2016 roku mieszkania powódki wskutek przyjęcia, że pozwany jako profesjonalny wykonawca robót dekararskich nie dochował należytej staranności w zabezpieczeniu wyrwy w dachu przed przenikaniem wody deszczowej, a szkoda jakiej doznała powódka na skutek zalania była normalnym następstwem działania lub zaniechania pozwanego. Nie można pominąć tego, iż pozwany jako podmiot profesjonalny powinien był dochować staranności o jakiej mowa w artykule 355 paragraf 2 kc. O braku wymaganej staranności w dopełnieniu obowiązków decyduje nie tylko sama niezgodność postępowania z zachowaniem modelowym lecz także możliwość i powinność przewidywania jego następstw warunkowana doświadczeniem życiowym. Pozwany jako profesjonalny dekarz powinien mieć świadomość letnich burz jakie występują w klimacie umiarkowanym, ich intensywności i związanych z nimi intensywnych opadów oraz porywów wiatru. Burza do jakiej doszło w dniu 25 lipca 2016 roku nie miała postaci huraganu, na jej przebieg nie wskazują ustalenia dokonane w oparciu o informacje z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej. Pozwany powinien tak zabezpieczyć dach i dopilnować tego zabezpieczenia, aby uniknąć zalania budynku. Powinien też dysponując prognozami meteo na bieżąco reagować na zagrożenia zwłaszcza, że w domu pozbawionym dachu mieszkali ludzie. Zdziwienie budzi oświadczenie, że dokonał swego rodzaju poświęcenia przyjeżdżając w niedzielę do remontowanego domu sprawdzić na co uskarżają się lokatorzy w związku z opadami deszczu. O niedochowaniu należytej staranności w zabezpieczeniu dachu świadczą zeznania nie tylko powódki, ale i innych lokatorów. A. B.

[f 00:06:46.977]

zeznał, że pod wpływem deszczu folia się ugięła, sam pozwany podczas oględzin przez biegłego na karcie 112 przyznał, że wykonane zabezpieczenie okazało się niewystarczające. Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia artykułu 233 paragraf 1 kpc w zakresie rozmiarów szkody to podzielić należy w całości ustalenia Sądu Rejonowego w tym zakresie, które to ustalenia znajdują potwierdzenie i wynikają z opinii biegłego. Opinia ta jest logiczna i wyczerpująca, a powódka skutecznie jej nie zanegowała. Nie wnosila o opinię innego biegłego, czy też o opinię uzupełniającą. W tym kontekście bezzasadny jest zarzut jakoby w wyniku procedowania przez Sąd Rejonowy naruszone zostały artykuły dwieście siedem..., artykuły 278 paragraf 1 kpc. Nie można bowiem tracić z pola widzenia, że skarżąca w toku postępowania nie zgłosiła wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego. Podzielić należy w całości stanowisko Sądu Rejonowego i przedstawioną argumentację, co do legitymacji czynnej powódki dochodzenia odszkodowania od sprawcy i jego ubezpieczyciela. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynika z przepisu artykułu 822 paragraf 1 Kodeksu cywilnego i umowy ubezpieczenia łączącej pozwaną. Dlatego też Sąd na podstawie artykułu 386 paragraf 1 oraz artykułu 385 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie artykułu 102 kpc uznając, że zachodzą uzasadnione okoliczności, żeby tymi kosztami nie obciążać powódki biorąc pod uwagę jej trudną sytuację ekonomiczną. Ponieważ w innym wypadku należałoby się... należałoby zasądzić od powódki koszty procesu, ponieważ w zdecydowanej większości mimo uwzględnienia to jednak proces ten przegrała wówczas co do zasady miałby zastosowanie przepis artykułu 98 paragraf 1 kpc. Podnieść również jeszcze należy, że Sąd Okręgowy nie orzekł wyroku o odsetkach od zasądzonej kwoty, a to z uwagi na brak takiego żądania. W tym zakresie też powódkę reprezentował profesjonalny pełnomocnik i profesjonalny pełnomocnik, no nie skorygował w tym zakresie żądania powódki. A wskazać należy, że zgodnie z treścią artykułu 481 paragraf 1 Kodeksu cywilnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. W myśl artykułu 455 Kodeksu cywilnego, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Były podstawy materialno-prawne przytoczone do zasądzenia odsetek, ale wobec braku takiego żądania Sąd nie mógł wykroczyć poza granice żądania granice określone w pozwie i apelacji.

[koniec 00:11:03.351]